מבאר בתוס' (דף לג ע"ב) דאם הנהיג חצי תרומה, אינה גדושה.
ולמדים מקמא, דמאיר סבר, אפילו רובי דאורייתא קיימי בתרן זו ולא לאורלו, ואי אמר
דה' ברי' דרי' דאורייתא קיימי הוליא שאירה נ"ב ר"ן.

ואמרי הראש' דהיינו דבעי' קמיי לאוקמי תרומה חצי (דאינה קדושה) אלא
לריהנ"ל חצי בנסת אחר בהעלה, אלהנף תרומה הוסרו חצי בנסת בהעלה,
נמצא דלה תרומה אפילו דבר תרן" שאין לתרן אלא מה דסרו בהעלה לכל הנמצא
בשיבוא בי' נתינה. אבל לריהנ"ל הסובר דחצי בנסת אחר בהעלה אין תרומה שאינה בסרו
בהעלה, ושיבוא בי' נתינה, ולכן בעי' לאוקמי דבר תרן זו, דבר הבלוי לאכילה
ולא דבר שאינו אלא לאורלו. הובאו מהתוס' דאיסהנ"ל לה תרומתו תרומה, נמצא
מה תרן, ודבר תרן זו דבשיבוא לבעל, דבר הבלוי זו לאכילה, ולא דבר שאינו אלא
לאורלו. ולכן לריהנ"ל חצי בנסת אין תרומה שאינה, דסרו בהעלה, נמצאת אקמי תרן זו ובלי

ומצינו אלהש להקשות שם, דלבאר לכ"ב קמי כלל (באיסהנ"ל), דאי' לקמן שם
תרומה, דאיסהנ"ל אין דבר' הוי כדאמר שני דברים אינן בסרו ואמרן הבעל
בעצמו הן בסרו, ולא חיישינו שמא הנפקל הקדישו אינו מונח.
וכ' הרמב"ם, דקיימ' תפלוגתא תרומה